23 Μαρτίου 2017

«Μετάνοια όπως την έμαθα από σύγχρονους Αγίους και Γεροντάδες» (Ανδρέας Χριστοφόρου, Νομικός)

/ Πεμπτουσία

Image not found or type unknown

Είχαμε την ευλογία να γνωρίσουμε από κοντά, αρκετούς από τους σύγχρονους Αγίους και Γεροντάδες, στην περίοδο που ανιχνεύαμε τον δρόμο για την Πνευματική Ζωή.

Ποιος είναι στην πράξη, ο δρόμος της Θεραπείας από τις αμαρτίες και τα πάθη μας, ώστε να ζητούμε την Αγάπη προς τον Θεό και τον πλησίον μας;

Ακούσαμε και διαβάσαμε, ότι για να Αγαπήσουμε τον Θεό εξ όλης της καρδίας θα πρέπει να περάσουμε από την Κάθαρση, στο Φωτισμό και τη Θέωση, όπως διδάσκει το Ευαγγέλιο, οι Άγιοι Πατέρες και η Ιερά Παράδοση της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας.

Διαβάσαμε πολλούς βίους Αγίων, αλλά είχαμε ανάγκη, να διδαχτούμε και από τους Σύγχρονους Αγίους Πατέρες που τότε ήταν ακουστοί:

ο Άγιος Πορφύριος, ο Άγιος Παΐσιος, ο Άγιος Γέροντας Ιάκωβος Τσαλίκης, ο Γέρων Αμβρόσιος της Μονής Δαδίου στην Αμφίκλεια, ο Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδίνος, ο Παπά Μάρκος Μανώλης, ο άγιος Γέρων Αντώνιος Γκίζας και τόσοι άλλοι.

Θα μιλήσω με τη σειρά, για τις συνομιλίες που είχα με τους Άγιους αυτούς Πατέρες και τα όσα μου είπαν απλά και πρακτικά για το Μυστήριο της Μετανοίας.

Η ανάγκη φάνηκε από συγκεκριμένα προβλήματα που με οδήγησαν με την ευχή του Πνευματικού στον Άγιο Πορφύριο, το 1982, στο Μήλεσι πριν ακόμα κτιστούν τα κτίρια, όπως φαίνονται σήμερα σε μια παράγκα, όπου ο Άγιος έμενε και εξομολογούσε τον κόσμο.

Μόλις τον αντίκρυσα ένοιωσα ότι ήμουν μπροστά στον Θεό, ένοιωσα ότι τον έβλεπα μετά φόβο Θεού πίστεως και αγάπης.

-«Γέροντα, έχω ένα πρόβλημα», του είπα.

-«Το ξέρω», μου είπε και μου απεκάλυψε το πρόβλημά μου, που είχε σχέση με την βρεφική μου ηλικία και την οικογένειά μου.

Είχα νυμφευτεί και είχα μόλις ένα παιδάκι. Μέσα από τις σχέσεις στο σπίτι, αντιλήφθηκα ότι έπρεπε να διορθώσω στον εαυτό μου ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα που καταλάβαινε ότι μου ήταν εντελώς αδύνατο με τις δικές μου δυνάμεις να το λύσω, γιατί ξεκινούσε από την δική μου βρεφική ηλικία.

Ο Άγιος μου είπε ακριβώς και το πρόβλημα, το χρόνο και την ηλικία που το έπαθα.

Η αίσθηση της αδυναμίας μου μετά την αποκάλυψή του μεγάλωσε και ρώτησα:

-«Τί πρέπει να κάνω για να θεραπευτώ;»

-«Να εξομολογείσαι», μου είπε.

-«Μα εξομολογούμαι στον Πνευματικό μου», απάντησα και πολύ συχνά.

-«Δε φτάνει αυτό που κάνεις», μου είπε. «Εξομολόγηση, δεν είναι μόνο να πηγαίνεις στον Πνευματικό και να του λες τις αμαρτίες σου. Εξομολόγηση είναι να Μετανοείς καλά πρώτα, πριν πας. Δεν είδες τον άσωτο; Πρώτα ήλθε εις εαυτόν, συνειδητοποίησε την πείνα και την φτώχεια του, ένοιωσε ότι έχασε την Αγάπη του Πατέρα του, επιθύμησε να επιστρέψει στο σπίτι του με απόφαση να ζει όπως οι δούλοι του Πατέρα του και αναστάς, δηλαδή με πολλή προθυμία και ταπείνωση γύρισε, σίγουρος ότι ο Πατέρας του τον περίμενε με Αγάπη.

Τότε ο Πατέρας τον συγχώρησε και τον έντυσε με την στολή την πρώτη, του έδωσε το δαχτυλίδι του και τον Μόσχο τον σιτευτό, δηλαδή τον θεράπευσε. Τον συγχώρησε και τον θεράπευσε.

Αυτό να κάνεις, να σηκώνεσαι κάθε πρωί και αφού κάνεις την προσευχή που κάνεις, τον κανόνα σου, είτε διαβάζοντας όρθρο, είτε με κομποσκοίνι να λες μετά στον Χριστό τις αμαρτίες σου απέναντι στον Θεό και τους ανθρώπους που έβλαψες και να ζητάς συγχώρεση.

-«Πώς θα καταλάβω ότι συγχωρέθηκα», ρώτησα.

-«Δε λέει ο Απόστολος Παύλος, ότι καρπός του Πνεύματος είναι η Αγάπη, η Χαρά, η Ειρήνη, η Πίστις; Αυτά αν νοιώθεις όταν Μετανοείς, πήρες σε πρώτη δόση την άφεση των Αμαρτιών και την Αιώνιο Ζωή. Δηλαδή, θα συγχωρείσαι και θα αισθάνεσαι την Παρουσία του Θεού μέσα σου!

Δεν σταματάμε όμως εδώ. Έως εδώ, είπαμε Άφες ημίν τα οφειλήματα ημών.

Ο Χριστός όμως ζητά να λέμε και: Ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, έτσι δεν είναι;»

-«Έτσι είναι», απάντησα.

-«Μάλιστα λέει, αν δεν συγχωρέσουμε από καρδίας αυτούς που μας έβλαψαν, ούτε ο Χριστός θα μας συγχωρέσει. Πρώτα λοιπόν θα μετανοείς για τις αμαρτίες σου και μόλις λαμβάνεις την Άφεση, νοιώθοντας την Ειρήνη του Αγίου Πνεύματος, τότε θα συγχωρείς και εσύ τους άλλους.

Αυτός είναι ο Μόσχος ο Σιτευτός , η Άφεση των Αμαρτιών και η Αιώνιος Ζωή που

πήρε πρώτα ο Άσωτος από τον Πατέρα του, αφού μετανόησε και ύστερα την μοιράστηκε με τους φίλους του, δηλαδή με Αγάπη την πρόσφερε σε αυτούς που τον έβλαψαν και τους έκανε στην καρδιά του, από εχθρούς, φίλους του.

Όλα αυτά σύμφωνα με το λόγο του Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου, για τη Μετάνοια που γράφει:

«Μετά την τετυπωμένη ευχή, γονάτισε και πες τις αμαρτίες σου στο Θεό και αν ο Χριστός δεν σου συγχωρέσει τις Αμαρτίες σου, εγώ να χάσω τη Σωτηρία μου!»

Έτσι λοιπόν θα εξομολογείσαι, Μετανοώντας στην προσευχή σου το πρωί αλλά και όλη μέρα θα είσαι σε εγρήγορση, να βλέπεις τις παραβιάσεις των Εντολών του Χριστού που κάνεις, με την επιθυμία πρώτα, μετά με τον λογισμό και τέλος με τις πράξεις σου. Αυτό σημαίνει ο Λόγος του Χριστού, Γρηγορείτε και Προσεύχεσθε.

Ομιλία (1ο μέρος) που πραγματοποιήθηκε στον αγ. Δημήτριο Θεσσαλονίκης στο πλαίσιο της Ημερίδας με τίτλο: «Το μεγαλείο της μετάνοιας στη ζωή του ανθρώπου».

(συνεχίζεται)